

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26, Jun 2012. god.
Br.Ref.:RK256/12

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Slučaj br. KI 08/12

Podnosilac zahteva

Nexhat Shala

**Ocena ustavnosti presude Okružnog suda u Prištini
Ac. br. 1107/2010 od 28. juna 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Nexhat Shala sa prebivalištem u Barilevu, opština Priština, koga zastupa g. Hasan Rexha, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 1107/2010 od juna 2011. god., koju je primio 7. jula 2011. god., i kojom je odlučeno da se odbije njegov zahtev za ponavljanje postupka u prvostepenom sudu.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva se odnosi na navodno kršenje prava zagarantovanih Ustavom i Evropske konvencije o ljudskim pravima iz redovnih sudova, u vezi osporene nekretnine (stana).

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i član 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak u Sudu

5. Podnosilac zahteva je 9. novembra 2011. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Ustavni sud je 11. novembra 2011. god. obavestio podnosioca zahteva o registrovanju zahteva i od istog tražio dodatne informacije o isrepljenju pravnih sredstava.
7. Sud je 13. januara 2012. god. ponovo od podnosioca zahteva tražio kompletiranje zahteva i dostavu konačne odluke u vezi njegovog pitanja.
8. Podnosilac zahteva je 30. januara 2012. god. podneo dopunski zahtev uz dokumentaciju koju je Sud tražio.
9. Predsednik je 1. marta 2012. god. odlukom br. GJR. 08/12, imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i odlukom br. KSH. 08/12, imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Mr.sc. Kadri Kryeziu i Prof. Dr. Enver Hasani
10. Veće za razmatranje je 20. Juni 2012. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i Sudu preporučio neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Podnosilac zahteva je u junu 2005. godine sklopio kupoprodajni ugovor sa g. Alijem Gashijem o prodaji stana površine 85.13 m², koji se nalazi u Lipljanu u ulici Gjergj Fishta. Kupoprodajni ugovor je 9. septembra 2005. god. overen u Opštinskom sudu u Lipljanu. G. Ali Gashi je 14. jula 2005. god. istu nekretninu, u svojstvu prodavca,

prodao g. Rasimu Shabaniju (kupcu). Pošto je predmetna stvar oba kupoprodajna ugovora bila ista nekretnina došlo je do pravnog spora. Sledstveno različiti građanski i krivični postupci su sprovedeni kako bi zainteresovane strane obezbedile svoje pravo.

12. U stvari, Opštinski sud u Lipljanu je 6. septembra 2006. god. (presudom C. br. 248/06) priznao Rasimu Shabaniju pravo vlasništva nad stanom. Podnosilac zahteva je na ovu presudu uložio žalbu u Okružnom sudu u Prištini. Okružni sud u Prištini je 12. februara 2007. god. (presuda Ac. br. 971/2006) potvrdio presudu Opštinskog suda u Lipljanu.
13. Podnosilac zahteva je 13. februara 2007. god. podneo predlog za ponavljanje postupka u Opštinskom sudu u Lipljanu u vezi predmeta C. br. 248/2006 od 6. avgusta 2006. god., tražeći izuzeće sudije koji je odlučio u prvom stepenu. Opštinski sud u Lipljanu je 28. oktobra 2010. god. (rešenje C. br. 216/2010) odbacio kao nedozvoljen zahtev podnosioca zahteva za ponavljanje postupka jer je presuda C. br. 248/2006 od 6. avgusta 2006. god. postala pravosnažna i nije bila zasnovana na lažnim dokazima. Podnosilac zahteva je uložio žalbu na ovo rešenje u Okružnom sudu u Prištini.
14. Okružni sud u Prištini je 28. juna 2011. god. (rešenje Ac. br. 1107/2010) odbacio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu jer osporeno rešenje (C. br. 216/2010) nije sadržavalo suštinska kršenja koja bi uticala na zakonitost osporenog rešenja.
15. Podnosilac zahteva je 26. avgusta 2011. god. podneo predlog za zaštitu zakonitosti u državnom tužilaštvu u Prištini protiv konačnog rešenja Opštinskog suda u Lipljanu, C. br. 216/2010. Državno tužilaštvo je 9. septembra 2011. god. obavestilo podnosioca zahteva da je njegov zahtev za zaštitu zakonitosti odbijen iz razloga da nije pronađena zakonska osnova za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca zahteva

16. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu prekršena prava, većinom u odnosu na pravično i nepristrasno suđenje i pravna sredstva.
17. Podnosilac zahteva navodi da je Okružni sud u Prištini, odbacujući njegov zahtev za ponavljanje postupka prekršio njegova prava zagarantovana sledećim ustavnim odredbama: član 21. [Opšta načela] Ustava, član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], član 32. [Pravo na pravno sredstvo], član 54. [Pravo na sudsku zaštitu], i član 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima.
18. Između ostalog, podnosilac zahteva od Ustavnog suda traži poništenje rešenja Opštinskog suda u Lipljanu, C. br. 216/2010 od 28. oktobra 2010. god., i rešenja Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 107/2010 od 28. juna 2010. god.

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

19. Sud kao prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu. Sud smatra da je podnosilac zahteva obrazložio zahtev jasnim upućivanjem na navodna kršenja; da izričito osporava odluku Okružnog suda kao konkretan akt javnog organa koji treba biti

razmotren; jasno ukazuje šta želi postići i da je priložio različite odluke i druge dopunjujuće informacije i dokumenta.

20. Međutim prilikom razmatranja kriterija utemeljivanja zahteva, Sud primećuje da član 48. Zakona određuje: „*Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena*“.
21. Sa druge strane pravilo 36. Poslovnika propisuje: „*Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju*“.
22. Konačno, član 48. Zakona određuje: „*Ustavni sud prima i procesuirá podneske (...) ukoliko utvrdi da su ispunjeni zakonski uslovi*“.
23. Sud primećuje da je ocena zakonitosti ugovora u nadležnosti redovnih sudova. Slučaj treba biti izgrađen po ustavnoj osnovi kako bi Ustavni sud intervenisao.
24. Vezano sa tim, podnosilac zahteva ne pokazuje na koji način i kako je Okružni sud prekršio njegova prava zagwarantovana Ustavom i Evropskom Konvencijom niti pruža dokaze o navodnom kršenju.
25. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi činjeničnim ili zakonskim greškama (zakonitost) koje je navodno počinio Okružni sud u Prištini, osim ukoliko su i kada su te greške mogle prekršiti Ustavom zaštićena prava i slobode (ustavnost). Dakle, u konkretnom slučaju Sud ne može delovati kao sud treće instance. Dužnost i obaveza redovnih sudova je da tumače i primene određena pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28., Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
26. Sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način kao i da li su postupci uopšteno, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pošteno suđenje (vidi između ostalog, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
27. U stvari, podnosilac zahteva nije utemeljio svoje navode na ustavnim osnovama, ne pokazujući na koji način i kako je Okružni sud prekršio njegova prava zagwarantovana Ustavom i Evropskom Konvencijom, niti je predstavio nijedan dokaz da su mu javni organi prekršili prava i slobode. Stoga, Ustavni sud ne može zaključiti na koji način i kako su odgovarajući postupci u Okružnom sudu bili nepravični ili ukaljani arbitrarnošću (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
28. Iz gorenavedenih razloga Sud konstatuje da zahtev podnosioca zahteva ne ispunjava uslove člana 48. Zakona i pravila 36. stava 2. tč b) i d) Poslovnika o radu, i kao takav je očigledno neosnovan i, saglasno članu 46. Zakona, ne može biti primljen i procesuiran.

29. Sledstveno, zahtev podnosioca zahteva se smatra neprihvatljivim shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno čl. 46. Zakona, pravilu 36. stavu 2. tački b) i d), pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, 20. Junia 2012. god., jednoglasno,

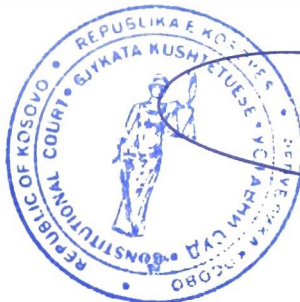
ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani